

Minnisblað reikningsskilaráðs nr. 1/2018 til Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytisins vegna erindis frá Félagi löggiltra endurskoðenda, FLE

Miðvikudaginn 17. janúar s.l. átti reikningsskilaráð (RR) fund með FLE til að ræða samstarf þessara aðila sbr. ákvæði í 2. mgr. 119. gr. laga nr. 3/2006 um ársreikninga. Á þessum fundi kom fram af hálfu FLE að nokkur fjöldi félagsmanna hefði áhyggjur af boðuðum eftirlitsatriðum ársreikningaskrár með ársreikningum 2017 á árinu 2018 með tilheyrandi aðgerðum og afleiðingum. Töldu fulltrúar FLE að uppi væru allmörg álitamál í núgildandi lögum um ársreikninga sem leysa þyrfti úr áður en gengið sé svo langt að hafna innsendum ársreikningum til ársreikningaskrár og beita sektum. Lýstu þeir yfir að æskilegt væri að RR léti í ljós álit á þeim atriðum sem ágreiningur væri um. Féllust fulltrúar RR á fundinum á að taka þessi mál til skoðunar. Úr varð að FLE sendi RR í framhaldi af fundinum formlegt erindi, dags. 23. janúar s.l., þar sem tiltekin voru þrjú atriði sem aðallega væru að valda ágreiningi á milli félagsmanna og ársreikningaskrár en þau eru:

1. Hvaða félög þurfa að birta skilgreindar upplýsingar um ófjárhagsleg málefni.
2. Tveir ársreikningar eða fjórdálkaársreikningur.
3. Frumtexti ársreikninga skuli ávallt vera á íslensku.

RR hefur skoðað þessi mál nánar og telur varðandi fyrsta liðinn að lögin séu nokkuð skýr um það hvaða félög eigi að skila skilgreindum ófjárhagslegum upplýsingum í ársreikningum sínum. Það sem aðallega hefur valdið óánægju meðal félagsmanna FLE er að lögin gangi mun lengra en tilskipunin sem þau byggja á. Lögin skyldi öll félög sem tengjast almannahagsmunum (ETA félög) ásamt móðurfélögum stórra samstæðna til að skila slíkum upplýsingum á meðan tilskipunin tekur einungis til ETA félaga yfir tiltekinni stærð. Þetta er íþyngjandi og kostnaðarsamt fyrir minni lögaðila og fullt tilefni til að skoða hvort það mætti ekki að skaðlausu setja rýmri viðmið í þessu sambandi. RR sér ekki aðra leið til þess en að breyta lögum. RR vill því benda Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytinu á þetta og leitar eftir afstöðu þess til mögulegra lagabreytinga.

Sú afstaða ársreikningaskrár að ætla sér að hafna fjórdálkaársreikningum, sbr. lið 2, og krefjast í staðinn tveggja ársreikninga, þ.e. ársreiknings móðurfélags og samstæðuársreiknings, byggir að mati félagsmanna FLE ekki á skýrum lagaákvæðum. RR tekur undir það og sér ekki beinlínis þörf á að hafna fjórdálkaársreikningum ef þeir uppfylla skilyrði ársreikningalaga um framsetningu og innihald, þ.m.t. áritanir og skýringar. Afstaða ráðuneytis þyrfti að liggja fyrir um þetta atriði svo að hægt sé að eyða þeim álitamálum sem vaknað hafa. Ekki er víst að það kalli á lagabreytingu.

Þriðja atriðið snýr að því hvort skila þurfi öllum ársreikningum til ársreikningaskrár með íslenskum frumtexta. FLE telur þetta mjög íþyngjandi fyrir félög sem starfa í alþjóðlegum umhverfi, sem hafa erlenda stjórnarmenn og þurfa að birta ársreikninga sína á ensku. RR telur lögin nokkuð skýr um þessi atriði en er sammála því sjónarmiði að gengið sé býsna langt þegar þess er krafist undantekningarlaust að frumtexti ársreiknings sá ávallt á íslensku. Þekkt er frá öðrum löndum eins og t.d. Noregi að hægt er að sækja um að hafa frumtexta ársreiknings á öðrum tungumáli og er þá litið til þess hvernig hluthafahópurinn eða lánveitendahópurinn er samansettur. Danir virðast svo ganga enn lengra í þessum efnum en Noregur. RR telur eðlilegt að litið sé til þess að slaka á þessum kröfum og litið sé til nágrannalanda okkar hvað þetta varðar. Lausn þess gæti falist í lagabreytingu þannig að félög, sem uppfylla tiltekin skilyrði, hafi heimild til að semja ársreikninga á ensku, en ávallt yrði gerð krafa um að íslensk þýðing yrði send ársreikningskrá til opinberrar birtingar. Ástæða er að mati RR að kalla eftir afstöðu Atvinnuvega- og nýsköpunarráðuneytisins til þessa atriðis og vinna að lagabreytingum ef þörf er talin á.

Reikningsskilaráð lýsir sig reiðubúið til nánari viðræðna um þessi mál við ráðuneytið telji það þörf á því.